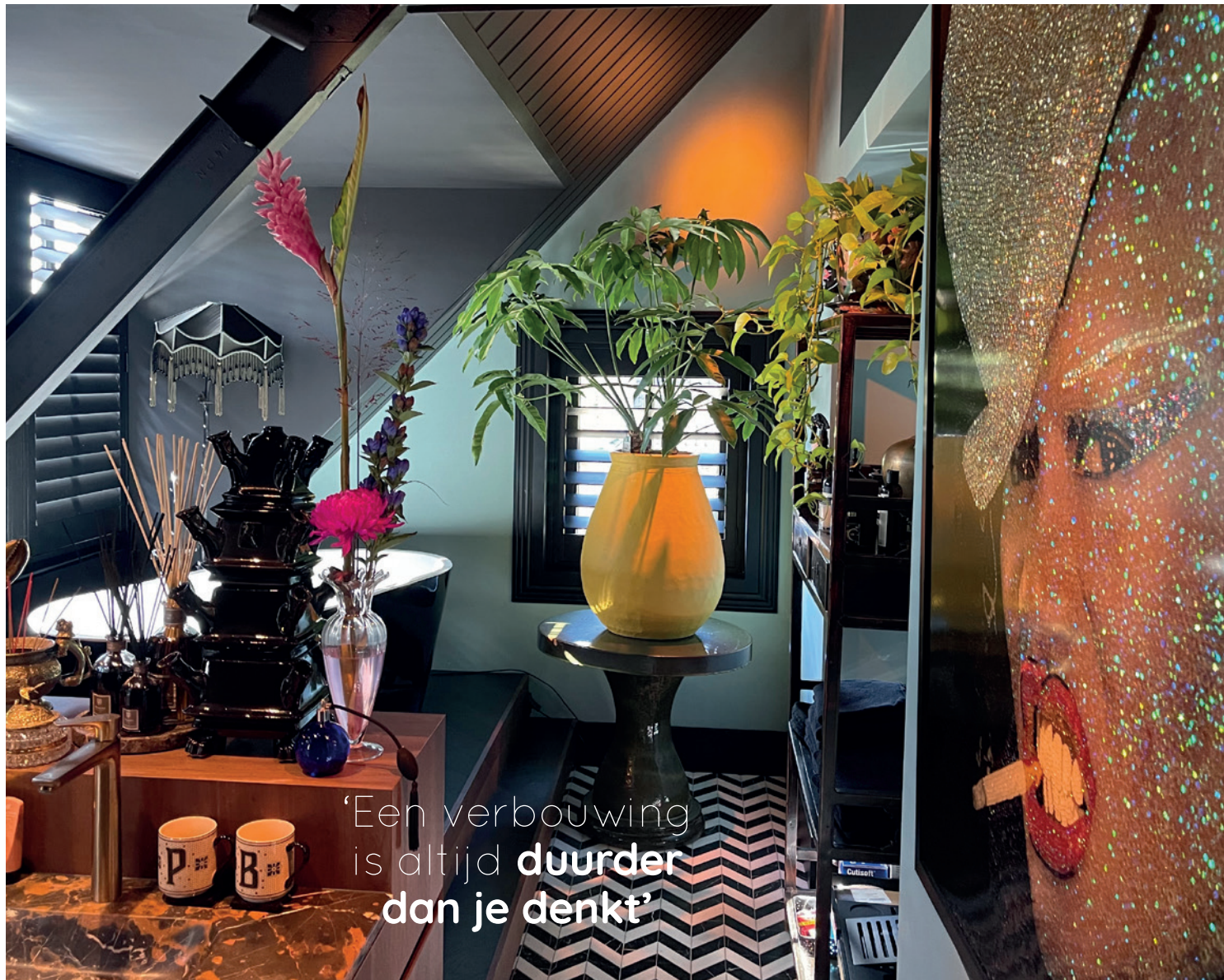

‘Een verbouwing is altijd duurder dan je denkt’

‘Je huis is je tempel’

Interieurontwerpers, ‘tv-klussers’ en geliefden **Peer Akkermans** en **Brian Jacobs** verhuisden aan het begin van de coronacrisis van de stad naar het platteland. Ze ruilden hun loft in voor een dijkwoning, grenzend aan een natuurgebied.

Verhuizen was een hersenspinsel van Peer. ‘Hoe zou je het vinden om landelijk te gaan wonen’, vroeg hij Brian. Ze waren net tien jaar samen en woonden in een loft in het centrum van Oosterhout. De woning waar Brian destijds bij Peer introk. Een designers loft van het type ‘niks meer aan doen’. Brian kreeg zowat een hartverzakking. **Brian:** “Na vijf jaar verbouwen had ik eindelijk mijn rust gevonden in de loft. Peer wilde meer gaan reizen als de loft helemaal af was. Bovendien waren we van die typische stadsmensen. Dus die vraag verwachtte ik helemaal niet. Verhuizen? Ik? Echt niet! Ik had niets met koeien, weilanden en moestuinen. Ik raakte in paniek en trapte op de rem.”

Peer: “Ik zocht rust. We hebben al zo’n druk leven met ons werk en de tv-opnames voor *Eigen Huis & Tuin* en *Help, mijn man is klusser!*. Op dat moment zouden we bijna beginnen aan de opnames van ons eigen programma *Paleis* voor een prikkel,

als opvolgers van Frank en Rogier. Daarnaast leek het me heerlijk om ongestoord naar buiten te kunnen. We zaten net in de eerste lockdown, en in de stad kun je dan geen kant op. Ik verlangde naar buitenruimte. Brian dacht dat ik wel terug zou krabbelen na de bezichtigingen. Niet dus. Bij de eerste aanblik was ik verliefd op de rust die het huis in Sprang-Capelle uitstraalde. Dat gevoel greep me bij de strot.” **Brian:** “Op Funda zag ik al dat het té oud en té groot was. Nou, dat bleek in werkelijkheid ook zo te zijn. Van een optrekje van 250 m² gingen we naar 3500 m². Vlak voor de oprit wilde ik rechtsomkeert maken. Maar Peer deed een soort van vreugdedansje in de auto.

‘Bij ons kun je onverwachts aan komen waaien’

Omdat hij zo blij werd van het huis gingen we een tweede keer kijken. Die keer zag ik het huis vanuit mijn hart en liet ik mijn praktische bezwaren vallen. Ik zag de potentie. En zeg ik eenmaal ja, dan zet ik ook gas op de plank. Ik had wel één voorwaarde: Peer moest de tuin voor zijn rekening nemen. Ik vind het heerlijk om in de tuin te zitten, maar niet om er in te werken. Inmiddels mag ik ook niks meer van hem in de tuin doen.”

Slow verbouwing

Met twee interieurontwerpers in huis stap je in een gespreid bedje, denk je dan. Huis gezellig en bewoonbaar maken, en dan pas laat je de verhuiscwagen voorrijden. Maar zo was het niet. Eenmaal de sleutel in handen,

Tekst Ingrid Spelt Foto's via Peer & Brian, SBS/Wessel de Groot, Pix4Pro/Profs/Ron Magelse

pakte het stel direct hun boeltje in.
Peer: “We huurden een aanhanger en reden zonder hulp van vrienden op en neer. Tijdens de eerste lockdown kon je elkaar immers niet zien. Alle spullen zetten we in de beneden-slaapkamer met aangrenzend een badkamer, een soort van gastenverblijf. Maandenlang bivakkeerden we tussen alle spullen en dozen in.”

Brian: “Het oorspronkelijke plan was om het huis snel aan te pakken. Dan zou in ieder geval de structuur kloppen. Vanwege de kosten en tijdgebrek zijn we daar snel vanaf gestapt. We hebben ervaren dat het een hele fijne manier van werken is. Iedere keer iets aanpassen, verbeteren en uitvinden, een tijd stoppen en het werk vervolgens weer oppakken.”

Peer: “Het blijkt veel fijner om je huis eerst te voelen en te beleven en het daarna pas vorm te geven. Niet alles is perfect in ons huis. De woonkamer en keuken zijn bijvoorbeeld nog in de oude staat. Opknappen wordt een meerjarenplan. De kale, lege bovenverdieping hebben we als eerste aangepakt. Je keek zo tegen de dakpannen aan. Dat gaf ons als interieurontwerpers veel vrijheid. Je kunt de vrijheid nemen om functies als een slaap- of badkamer niet te letterlijk te nemen. Dus combineerden we de badkamer met een zen-functie, waar je ook heerlijk kunt lezen en muziek luisteren. Tegelijkertijd kun je het functioneel gebruiken in combinatie met de zit-slaapkamers die we gerealiseerd hebben. Zo hebben we beneden ook een werkruimte plus showroom gecreëerd die tegelijkertijd als gastenverblijf kan dienen.”

Brian: “Bij de verbouw laten we ons ook leiden door onze reizen, kunst of een mooi voorwerp. Zo zijn we altijd gek geweest op de bekende ‘Stairway to heaven’-lamp van Bertjan Pot, een soort omgekeerde trap met lampjes erop. Monique des Bouvrie deed er eentje weg. We namen de lamp over voor ons huis. Een probleem: het past niet, omdat het zo groot is. Dus passen we de verbouwing van de woonkeuken straks aan op de lamp via een verhoging van het plafond.”

Emotionele rollercoaster

Money, money, money. Een verbouwing is altijd duurder dan je denkt, maar het was niet de enige reden om te kiezen

‘Ons huis was nog geen thuis’

voor een slow verbouwing. Naast de tv-opnames voor onder meer *Paleis voor een prikkie* was Brian een jaar lang mantelzorger voor zijn ongeneeslijk zieke vader.

Brian: “Ik heb een hele hechte band met mijn ouders, die net als mijn zusje op vijf minuten afstand van ons wonen. Hoe dan ook, ik zou dagelijks voor mijn vader zorgen. Ondanks dat het hier een gekkenhuis was. We hadden immers net een nieuw huis gekocht, zaten midden in de troep en waren druk met de opnames van ons eerste eigen programma. Mijn hoofd liep over van alle emoties, en ik had behoefte aan een thuis. Een plek waar ik tot rust kon komen. Maar ons huis was nog geen thuis. Ik had hier nog geen plekje om mezelf terug te trekken om op te laden. Dat vond ik héél lastig.”

Peer: “Niet alleen de ziekte van Brians vader had een weerslag op ons leven. Al die media-aandacht hakte er ook in. Opeens stond ons nieuwe huis in de

roddelbladen en waren we publiek bezit. Je weet dat het erbij hoort, maar het gaat niet in je koude kleren zitten.”

Brian: “Die media-aandacht kon ik wel relativeren. Ik had wel wat anders aan m’n hoofd. Ik vond het verschrikkelijk om mijn vader zo te zien, vooral de laatste weken. Maar ik was ook dankbaar dat ik voor hem mocht zorgen. Al mijn successen en hoe ik in het leven sta, heb ik aan mijn ouders te danken. Mijn vader was ook zo blij toen ik terugkeerde naar Sprang-Capelle. Hij genoot van ons nieuwe huis en de tuin met uitzicht op natuurgebied ‘De natte parel’ met vele soorten vogels.”

Verschillende smaken

Dat veilige plekje is het huis inmiddels wel geworden, met de nodige discussie. Want hun smaken komen niet altijd overeen. Vaker niet dan wel, beaamt Brian. Hij is van de symmetrie, Peer van de a-symmetrie. Een interieur kan Peer niet gek genoeg zijn, en hij houdt van kleur. Brian is meer van de rustige tinten, evenwicht en spiritualiteit.

Brian: “We houden niet van concessie-modellen. Daar wordt een interieur meestal niet beter van. Dus geeft dat discussie. Hoewel we ook toegeeflijk naar de ander kunnen zijn als we er echt niet uitkomen. Peer is het creatieve wonder, ik ben vooral technisch en praktisch aangelegd. Peer bedenkt ook altijd dingen die lastig uitvoerbaar zijn, een zwevende keuken bijvoorbeeld. Wie bedenkt dat? Dat idee is dan ook gesneuveld op de tekentafel.”

Peer: “Ik zet de lijnen uit, Brian maakt het af. Voor styling heb ik weer minder geduld.”

Brian: “Peer komt vaak ’s nachts met ideeën. Dan appt hij tekeningen vanuit het kantoor. Laat mij lekker slapen, denk ik dan.”

Peer: “Mijn beste ideeën komen nu eenmaal ’s nachts als het rustig is en ik de muziek ongestoord kan aanzetten.”

Luxe badderen

De badkamer is zo’n mooie mix van kleurige kunst aan de muur, veel groen, wierook, kaarsjes en geurtjes. Een kunstzinnige, spiritueel ingerichte

ruimte. Een badkamer met een missie: de ruimte moest het verlengde van de woonkamer worden. Een plek om te relaxen, zoals in de sommige luxe inspirerende Aziatische hotels.

Brian: "Waarom zou je een badkamer praktisch inrichten met alleen maar een leuk tegeltje aan de wand? Voor mij is de badkamer heel belangrijk. Het is dé plek in huis waar je echt ongestoord tijd hebt voor jezelf. Vanuit bad geniet ik van het met pailletten bewerkte schilderij van Grace Jones, gemaakt door bevriend kunstenaar Marlon Thjong. Het is perfect uitgelicht."

Peer: "Ik kreeg dit schilderij van Brian op mijn 50ste verjaardag. Het is gekocht met geld van ons huwelijk, dus heeft het ook nog eens een symbolische waarde. In de jaren 80 zette ik Grace Jones op een voetstuk. Ze was een vrijheidsstrijder op gebied van emancipatie en mode. Het verhaal achter het schilderij

eigen meubels en accessoires, dan heb je voor weinig superleuke spullen. Voor ons huis hebben we bij de kringloop een kroonluchter, schilderijen, potjes, een schalenet en Chinees kastje gekocht. Het grappige is dat onze klanten die spullen superleuk vinden."

Vrienden en etentjes

De benedenverdieping stapsgewijs isoleren en verbouwen staat de komende jaren op de planning. Eten met vrienden en familie is belangrijk voor Peer en Brian. Dus pakten ze de 35 jaar oude keuken het eerst aan.

Peer: "Brian kan fantastisch koken en blinkt uit in de Aziatische keuken."

Brian: "Ik vind het belangrijk om verbinding met mensen te maken. Dat kun je bij uitstek doen tijdens een etentje. Aan tafel deel je verdriet, vreugde en al het lekkere eten. Als je onze voorraadkast opentrekt, staat die vol met tig soorten soja en overige

'Ik ben van de symmetrie, Peer van de a-symmetrie'

geeft het kunstwerk waarde. Kunst hoeft ook helemaal niet duur te zijn. Kunst gaat om emotie."

Kringloop

Ze houden van een fijne interieurmix: design klassiekers, een investering voor het leven, herinneringen van hun reizen en pareltjes van de kringloop. Voor de opnames van *Paleis voor een prikkie* hadden ze niks met kringloopwinkels. In het programma restylden ze woningen van kandidaten die het financieel moeilijk hadden.

Peer: "Die kandidaten raakten ons enorm. Een veilig thuis is niet voor iedereen vanzelfsprekend. Een ziel en liefde in het interieur brengen, kan je dan een stapje vooruit helpen. Door de opnames hebben we zelf ook de kringloopwinkel ontdekt. Als je tweedehands spullen in de juiste setting zet, en het combineert met je

ingrediënten om een lekkere maaltijd op tafel te zetten. Bij ons kun je onverwachts aan komen waaien."

Peer: "Vroeger hield ik van feestjes en etentjes buiten de deur. Nu geniet ik intens van onze etentjes thuis. We kochten ook al snel hele lange tuintafels. Zo konden we in de coronaperiode met vrienden genieten van gezellige etentjes in de tuin. De tuin is onze favoriete plek. Na een drukke draaidag ploffen we met onze adoptiehonden Ginger en Lotus, moeder en dochter, op een boerenbank in de voormalige paardenbak. De honden kunnen er heerlijk ravotten. Dan ben ik het gelukkigst."

Brian: "De tuin is ook een fijne plek, omdat we er de uitvaart van mijn vader hebben gehouden. Dat geeft een bijzondere waarde aan ons huis. 'Je huis is je tempel', zeg ik altijd. In ons geval is dat letterlijk zo." ●

Over Peer & Brian

Peer (Peter) Akkermans (1968, Oosterhout) en Brian Jacobs (1984, Waalwijk) zijn twaalf jaar samen. Ze runnen het interieurontwerpbureau Peer & Jacobs. Akkermans en Jacobs zijn ook te zien in tv-programma's als *Eigen Huis & Tuin* en *Help, mijn man is klusser!*. In seizoen 2020 namen ze de presentatie van *Paleis voor een prikkie* voor hun rekening.